

Arrest

nr. 121 726 van 28 maart 2014
in de zaak x

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 28 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DE CONINCK en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn van Timini afkomst. U werd geboren op 28 december 1991 te Bo. U ging naar school tot het derde middelbaar.

Op 23 februari 2011 probeerde u uw zus te beschermen voor een initiatie in Bundu. Uw zus werd onvrijwillig meegesleurd in de Bundu bush. U besloot, samen met drie andere jongens om uw zus te redden door de Bundu bush in brand te steken. Zodoende zorgden jullie ervoor dat uw zus Aminata niet werd geïnitieerd. Jullie konden wegvluchten en jullie verzamelden in Mamamah, samen met uw moeder. Uw moeder contacteerde een vriend die voor de overheid werkte. Hij kon jullie met een overheidsvoertuig wegbrengen naar Brewhone, Bombali district. U werd vervolgens naar Robot Limba gebracht waar u een traditionele genezing moest ondergaan omdat u verschillende klachten had.

In maart 2011 werden jullie vervolgens naar Liberia gebracht. De man die voor de Sierra Leonese overheid werkte regelde alles.

Op 24 september 2011 werd u terug naar Sierra Leone gebracht zodat u er op 27 september het vliegtuig naar België kon nemen. U vroeg asiel aan op 30 september 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de leden van de society omdat ze u willen vermoorden. (zie gehoor CGVS, p 11)

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

U verklaart dat dit de eerste keer was dat u Sierra Leone heeft verlaten. (zie gehoor CGVS, p 2)

Wanneer de protection officer u nogmaals om bevestiging vraagt, bekrachtigt u uw antwoord. (zie gehoor CGVS, p 2) Wanneer de protection officer u confronteert met uw verklaringen waaruit blijkt dat u reeds in maart 2011 Sierra Leone heeft verlaten om naar Liberia te gaan en daar ongeveer zes maand heeft verbleven zegt u dat u zou verklaart hebben 'wanneer ik probleem had, heb ik het verlaten.' (zie gehoor CGVS, p 16). Deze bewering strookt echter niet met afgelegde verklaringen. Vervolgens vraagt de protection officer u nogmaals of u op 29 september 2011 voor de eerste keer Sierra Leone heeft verlaten nadat u Liberia had verlaten (zie gehoor CGVS, p 23) waar u nogmaals affirmatief op antwoordt.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat u zich op 3 mei 2010 in Griekenland bevond. Immers, de vingerafdrukken die door Printrak bij u werden genomen op 24 oktober 2011 stemmen volgens het Eurodac-systeem overeen met vingerafdrukken die op 3 mei 2010 in Griekenland, meer bepaald in Tayros werden afgenomen.

Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen voor het CGVS dat uw problemen, waarvoor u uw land van oorsprong heeft ontvlucht, zijn begonnen op 23 februari 2011. (zie gehoor CGVS, p 11)

Toen u tijdens het gehoor door het CGVS geconfronteerd werd met de vaststelling dat uw vingerafdrukken in Griekenland werden geregistreerd, vroeg u aanvankelijk wanneer u in Griekenland was. Wanneer de protection officer u deze vraag terugkaatst, verklaart u dat u in 2011 in Griekenland was. (zie gehoor CGVS, p 23) Vervolgens geeft u aan dat u naar Griekenland ging omwille van dezelfde problemen die u heeft toegelicht. U zou vervolgens terug naar Liberia zijn gegaan (en niet naar Sierra Leone). Omdat de situatie te moeilijk werd besliste u toch om er weg te gaan. (zie gehoor CGVS, p 24) Wanneer de protection officer u vervolgens nogmaals vraagt of u dus in 2011 voor de eerste keer Sierra Leone heeft verlaten, bevestigt u dit en zegt u dat u in 2011 Sierra Leone verliet om naar Griekenland te gaan. (zie gehoor CGVS, p 24) Wanneer de protection officer u tenslotte meedeelt dat uw vingerafdrukken in 2010 werden afgenomen in Griekenland, geeft u toe door te zeggen 'ik vrees het'. (zie gehoor CGVS, p 24) Aldus dient vastgesteld te worden dat u de Belgische asielinstanties meermaals op intentionele wijze trachtte te misleiden, en dat u hier bovendien in volhardde. Gezien u, na een eerste confrontatie met uw verblijf in Griekenland, die u zelf situeerde in 2011, in uw verhaal blijft volharden dat u bent gevlucht omwille van dezelfde problemen met de Bundu society (zie gehoor CGVS, p 24) kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas aangezien uit objectieve gegevens blijkt dat u reeds in 2010 Sierra Leone heeft verlaten. U verklaarde echter dat u terug naar huis bent gegaan omdat u niet wilde gescheiden worden van uw moeder. U verklaarde echter te zijn teruggekeerd naar Liberia en niet Sierra Leone omdat de situatie daar te moeilijk was, waardoor de problemen die u in 2011 in Sierra Leone situeert helemaal niet meer geloofwaardig zijn. Daar u op verschillende momenten tijdens het gehoor de kans werd geboden om het jaar waarop u voor de eerste keer uit Sierra Leone zou zijn vertrokken te zeggen en u hier op geen enkele manier refereerde naar uw verblijf in Griekenland en bovendien verklaart dat u in 2011 naar Griekenland ging terwijl uit informatie blijkt dat het in 2010 was, maakt dat er helemaal geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas dat u in 2011 situeert.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas kunnen deze bevinding niet wijzigen. U legt uw geboorteakte voor die geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. U legt tevens twee brieven voor van een advocaat, Augustine K.(M.E.), gedateerd op 5 april 2011 en 2 februari 2012. Deze brieven die u voorlegt ter ondersteuning van uw relaas, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, daar deze brieven alleen een beschrijving geven van de door u aangehaalde problemen op basis van de verklaringen van uw moeder, wat bezwaarlijk een objectieve bron kan genoemd worden.

U kan zich verder voor de beoordeling van de medische elementen richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een enig middel, de schending aan van artikel 8 van Procedurerichtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005. Hij acht dit artikel geschonden doordat verweerder hem de bescherming vervat in artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) weigert zonder de kern van zijn relaas en de vrees voor vervolging te onderzoeken. Nochtans bepaalt artikel 8 van Richtlijn 2005/85/EG dat de lidstaten erop toezien dat de beslissingen van de beslissingsautoriteiten gebaseerd zijn op deugdelijk onderzoek.

Verzoeker stelt dat listen, leugens en bedrog de geloofwaardigheid normalerwijze aantasten doch dat UNHCR van mening is dat onware verklaringen op zich niet volstaan om een asielaanvraag te weigeren. Leugens moeten worden bekeken in het licht van alle omstandigheden van de zaak. De asielzoeker moet worden geconfronteerd met de bevindingen en de beslisser moet een onderscheid maken tussen de kern van het verzoek en bijkomstigheden en alle elementen in ogenschouw nemen. Sommige leugens, zoals deze over de reisweg of eerdere asielaanvragen elders, zijn niet noodzakelijk ‘materieel’ met betrekking tot de kern van het verzoek. *In casu* werd besloten tot de weigering louter omdat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn reisweg en verblijf in Griekenland. De gestelde vrees werd dus nooit onderzocht. Eenvoudigweg stellen bij iemand die gelogen heeft dat geen deugdelijk onderzoek meer nodig is naar de vrees of dat hij geen belang meer heeft bij een beroep, is in strijd met de uitspraken van het EHRM en het Comité tegen foltering en met Europeesrechtelijke beginselen.

2.2.1. Inzake de opgeworpen schending van artikel 8 de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Daar waar verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing louter is gebaseerd op het gegeven dat hij loog over zijn reisweg en zijn verblijf in Griekenland, alsmede dat de kern van zijn asielaanvraag en de aangevoerde vrees niet werden onderzocht, dient te worden opgemerkt dat dit betoog is gebaseerd op een foutieve lezing van de bestreden beslissing en voorbijgaat aan de concrete motieven in de bestreden beslissing en de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier. Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekers vrees, aangevoerde vrees en bijgebrachte documenten wel degelijk terzake werden onderzocht.

Uit de terecht aangehaalde verklaringen en informatie in de bestreden beslissing blijkt immers vooreerst dat verzoeker frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de kern van zijn vrees, met name inzake het beweerd verblijf van zes maanden in Liberia in het kader van zijn problemen. Aanvankelijk gaf hij duidelijk aan dat hij Sierra Leone nooit eerder verliet en dat dit de eerste keer was dat hij buiten zijn land verblijft. Later tijdens het gehoor beweerde hij echter dat hij naar aanleiding van zijn problemen van maart 2011 tot september 2011 in Liberia zou hebben verbleven.

Verder blijkt hieruit dat verzoeker, geconfronteerd met de vaststelling dat hij eerder reeds in Griekenland was, verklaarde dat hij er in 2011 was en er vertoefde omwille van dezelfde problemen als degene die hij reeds had toegelicht. Tevens gaf hij aan dat hij vanuit Griekenland terug naar Liberia zou zijn gegaan (en niet naar Sierra Leone). Hij verklaarde dat hij terug naar huis wilde maar dat de situatie te moeilijk was. Nogmaals gevraagd of hij in 2011 Sierra Leone verliet om naar Griekenland te gaan, bevestigde hij dit uitdrukkelijk. Aldus volhardde verzoeker, zelfs na confrontatie met zijn verblijf in Griekenland, in het asielaanvraag dat zou hebben plaatsgevonden in Sierra Leone vanaf februari 2011. Wanneer verzoeker tenslotte werd meegedeeld dat zijn vingerafdrukken reeds in 2010 werden genomen in Griekenland, gaf hij dit toe en stelde hij: *"Ik vrees het"*. Tevens gaf hij aan dat hij terugging naar huis omdat hij niet gescheiden wilde worden van zijn moeder. Uit zijn voormelde verklaringen blijkt echter dat hij wel wilde terugkeren naar huis, doch slechts terugkeerde naar Liberia omdat de situatie in Sierra Leone te moeilijk was. Aangezien verzoeker reeds in 2010 in Griekenland was en aangaf sedertdien slechts naar Liberia te zijn teruggekeerd, kan niet het minste geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag, dat zich in februari 2011 in Sierra Leone zou hebben afgespeeld.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn vrees kunnen herstellen (administratief dossier, stuk 14: documenten). De geboortekaarte, de vaccinatiekaart en de omslag bevatten geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. De overige stukken worden slechts bijgebracht in de vorm van kopieën, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien is de inhoud van deze stukken louter gebaseerd op de verklaringen van verzoekers moeder, die in deze bezwaarlijk als objectieve bron kan worden beschouwd.

Verzoeker duidt niet concreet aan welk bijkomend onderzoek een "deugdelijk onderzoek" zou zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op de *sub* 2.2.4. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vrees, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS